

18. §§ 37-41 affattes således:

„§ 37. Med bøde straffes den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed

1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved afgørelser om afgiftspligten eller afgiftsberegningen, eller fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse, eller

2) undlader rettidigt at afgive de opgørelser, anmeldelser og indberetninger, der er foreskrevet i denne lov.

Stk. 2. Er forholdet begået med forsæt til at unddrage det offentlige afgift, eller foreligger der i øvrigt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til hæfte eller fængsel indtil 2 år.

§ 38. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

§ 39. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, andelsselskab el. lign., kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 40. Sager om overtrædelserne behandles som politisager. De retsmidler, der er fastsat i kapitel 68, 69, 71 og 72 i lov om rettens pleje, anvendes i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge.

§ 41. Såfremt overtrædelsen ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, kan finansministeren tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indholdet af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.“

19. § 42 affattes således:

„§ 42. Finansministeren fastsætter nærmere regler om boets og den afgiftspligtiges opgørelser og anmeldelser og om indberetninger fra skifteretterne og eksekutorerne samt om afgiftens beregning, berigtigelse og opkrævning, herunder om skifteretternes og eksekutorernes medvirken.“

20. Efter § 44 indsættes:

„§ 44 a. Afgiftspligt efter § 44 foreligger, hvis enten giver eller modtager har hjemsted her i landet. Uanset hvor giver og modtager har hjemsted, foreligger der dog afgiftspligt, hvis gaven består af sådanne formuegoder, som er nævnt i § 8, stk. 1, litra a.“

21. § 46 affattes således:

„§ 46. Afgiften påhviler gavemodtageren. Over for statskassen hæfter giveren dog solidarisk med modtageren for betalingen. Afgiften forfalder til betaling 4 uger efter, at der er givet modtageren og giveren meddelelse om afgiftsberegningen, med sidste rettidige betalingsdag 14 dage senere.“

22. I § 47, 1. pkt., ændres „§ 38“ til: „§ 37“.**23. § 48, stk. 2, 1. pkt.,** affattes således:

„Bortset fra § 8, § 9, § 11, stk. 1, § 12 og § 33, stk. 1, 1. pkt., gælder afsnit II også for afgiften af gave, for så vidt reglerne efter deres indhold er anvendelige.“

§ 2.

Stk. 1. For arveafgiftspligtige erhvervelser i dødsboer, som skiftes her i landet, gælder loven, hvis boet er omfattet af kildeskattelovens bestemmelser, jfr. § 4, stk. 1 og 2, i lov om ikrafttræden af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (kildeskat). Dog gælder § 1, nr. 1, i alle tilfælde, hvor afgiftspligten indtræder den 1. januar 1970 eller senere.

Stk. 2. For arveafgiftspligtige erhvervelser, som ikke er inddraget under noget skifte her i landet, og for gaver gælder loven, hvis afgiftspligten indtræder den 1. januar 1970 eller senere.

Skytte.

/ Helge Nielsen.